

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 noiembrie - 5 decembrie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Hramul Catedralei Sfântul Nicolae

Program

Sâmbătă, 5 decembrie

Ora 16.00 - Acatistul Sfântului Nicolae;

Ora 17.00 - Sfânta Liturghie;

Ora 18.00 - Vecernia Mare cu Litie, Procesiune cu Sfintele Moaște ale
Sfântului Ierarh Nicolae;

Ora 19.00 - Sfântul Maslu.

Duminică, 6 decembrie

Ora 08.00 - Sfânta Liturghie;

Ora 10.00 - Sfânta Liturghie Arhierească;

Ora 17.00 - Rozariu;

Ora 18.00 - Sfânta Liturghie.

Pr. Ovidiu Duma

Acesta sunt eu!

Un dramaturg spunea odată că o piesă de teatru place în măsura în care ne face să spunem: “Oh, Doamne – acesta sunt eu!” Pericopa de astăzi este asemenea unei piese de teatru. Dacă ne uităm la tânărul bogat și ne spunem în inimă: “Acesta sunt eu!”, atunci pericopa și-a atins scopul. Pentru că atunci înseamnă că am devenit conștienți de acel “un lucru” care ne lipsește, care ne împiedică să câștigăm de la Isus viața veșnică.

(după pr. *Anthony M. Coniaris*)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Karla Bontu, Cristian Cartîș și Zoe Anda Roșu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Bogați sau robi

Pentru cei ce nu au înțeles sensul parabolei samarineanului milostiv, Isus propune astăzi aceeași învățătură într-o formă nouă. Întrebarea este aceeași: ce să fac pentru a moșteni viața veșnică? În prima evanghelie, răspunsul pentru învățătorul de lege era: “să-l iubești pe Dumnezeu și pe aproapele tău”, urmat de parabolă. În momentul în care Mântuitorul încheie spunând: “du-te și fă și tu la fel”, trebuie să fi fost destul de clar pentru cei prezenți că Isus este acel Samarinean milostiv, care își “cheltuie” toată bogăția dumnezeirii sale cu noi pentru a ne mântui. “Fă și tu la fel” înseamnă “fă ca și mine” sau mai exact “vino după mine”, împlinind astfel porunca iubirii atât față de aproapele cât și față de Dumnezeu.

În evanghelia de astăzi, Cristos încearcă să învingă împietrirea inimii și îngustimea minții propunând din nou același răspuns într-o manieră diferită. Prima parte a răspunsului cuprinde doar poruncile referitoare la aproapele: să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Nu cuprinde în schimb poruncile ce se referă la Dumnezeu, de exemplu “Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta”. De ce? Fiindcă aceasta este implicită în cea de-a doua parte a răspunsului: “vinde toate câte ai ... și vino de-mi urmează Mie”. Urmarea lui Isus Cristos reprezintă adevărata iubire de Dumnezeu, răspunsul omului la dragostea lui Dumnezeu care-și trimite unicul Fiu să moară din iubire pentru noi. Pentru a merge însă pe urmele Lui trebuie să fim liberi, având o inimă neîmpărțită. De aici necesitatea, pentru tânărul din evanghelie, de a renunța la bogățiile ce-l opresc din urmarea Domnului. Doar în momentul în care Isus îl pune în fața exigenței poruncii divine, își dă seama că nu iubește din toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată puterea lui, fiindcă o parte din toate aceste energii ale vieții sale le dedică bogățiilor pe care le posedă. Iar când dăruiește o parte din viața lui bogățiilor, e ca și cum acestea ar prinde viață, transformându-se într-un idol ce îi controlează existența.

Spuneam și altădată că pericopele evanghelice sunt adresate atât persoanei cu care Isus vorbește cât și tuturor celor prezenți sau nouă celor care le ascultăm. Dacă ne-am simți deci tentați să-i condamnăm pe cei bogați, să ne aducem aminte că fiecare dintre noi suntem mai mult sau mai puțin bogați. Fiindcă Dumnezeu nu delimitează plafonuri ale conturilor noastre, nici nu ne indică o sumă maximă pe care să o deținem. Ne luminează în schimb mintea și inima pentru a nu deveni sclavi ai bunurilor noastre. Iubirea de Dumnezeu și cea de aproapele vor fi criteriile sigure în funcție de care vom ști dacă mai deținem bogățiile noastre sau ele ne dețin pe noi.

În fiecare clipă să ne aducem aminte că adevărata noastră bogăție este iubirea infinită a lui Dumnezeu pentru noi.

PS Claudiu, Episcopul Curiei